

Sociedad y Cultura

Balears, la quinta comunidad con peor nivel de inglés

► Un estudio sitúa a España en el 34 lugar mundial de conocimiento de la lengua inglesa

EFE. BARCELONA/PALMA

■ España sigue a la cola de los países europeos en el dominio del inglés y ocupa la posición número 34 en el ránquin mundial, mientras que Balears está en el quinto puesto de la cola de las comunidades con menos conocimiento de esta lengua, según el último estudio de EF Education First España.

Madrid (573 puntos), Cataluña y País Vasco están a la cabeza de esta clasificación y Balears (522 puntos), Castilla-La Mancha, Murcia, Canarias y Extremadura cierran la tabla.

Así lo concluye la décima edición del informe EF EPI, cuyos resultados se han presentado este miércoles en línea desde Barcelona, y en el que han participado 100

países no angloparlantes, 34 de ellos europeos, a través de una prueba de inglés gratuita, que se puede hacer telemáticamente y obtener los resultados al momento, a la que se han sometido 2,2 millones de personas, 100.000 de ellas en España.

Xavier Martí, director de EF Education First España, una empresa de enseñanza de idiomas presente en casi todo el mundo y con 50 años de experiencia, lamentó ayer que el Gobierno «no haya aplicado políticas agresivas para mejorar el nivel de inglés en la última década».

Martí también reprochó que en España no se hayan puesto en práctica medidas «tan efectivas y sencillas» como reducir la cuota de las películas dobladas en los cines, invertir en mejorar el nivel de inglés de los profesores y que se incorpore el conocimiento de esta lengua en todos los nuevos docentes o en seguir con las becas MEC enviando al extranjero a estudiar a miles de españoles.

Las películas

CARTELERA

Regreso a Hope Gap.

REGRESO A HOPE GAP

Teatro España de Santa Eulalia

17.30 (V.O.S.E.)

Reino Unido. 2019. Drama.

7 años.

Dirección: William Nicholson. **Intérpretes:** Annette Bening, Bill Nighy, Aiysha Hart, Josh O'Connor, Nicholas Burns. 100 minutos.

► Edward toma la decisión de dejar a su mujer Grace tras 29 años de matrimonio. A partir de este momento, cada uno de ellos, a su manera, buscará la forma de rehacer su vida en un pequeño pueblo costero cerca de los acantilados de Hope Gap.

NO MATARÁS

Teatro España de Santa Eulalia

20.00

España. 2020. Thriller. 16 años.

Dirección: David Victori. **Intérpretes:**

Mario Casas, Milena Smit, Joaquín Caserza, Víctor Solé, Elisabeth Larena, Fernando Valdivieso, Albert Green, Andreu Kreutzer. 92 minutos.

► Dani, un buen chico que durante los últimos años de su vida se ha dedicado exclusivamente a cuidar de su padre enfermo, decide retomar su vida tras la muerte de éste. Justo cuando ha decidido emprender un largo viaje, conoce a Mila, una chica tan inquietante y sensual como inestable, que convertirá esa noche en una auténtica pesadilla. Las consecuencias de este encuentro llevarán a Dani hasta tal extremo que se planteará cosas que jamás habría podido imaginar.

LAS BRUJAS

Cine Regio

17.30 y 19.30

EEUU. 2020. Fantástico.

Todos los públicos.

Dirección: Robert Zemeckis. **Intérpretes:** Anne Hathaway, Octavia Spencer, Stanley Tucci, Chris Rock, Angus Wright. 99 minutos.

► Cuenta la conmovedora historia de un pequeño huérfano que, a finales de 1967, se va a vivir con su querida abuela a Demopolis, un pueblo de Alabama. El niño y su abuela tienen extraños encuentros con algunas brujas aparentemente glamorosas pero absolutamente diabólicas, así que ella decide quitarse de en medio y llevarse al chico a un hotel de lujo en la costa. Por desgracia, llegan exactamente al mismo tiempo que la Gran Bruja que ha reunido a sus compinches de todo el planeta -que van de incógnito- para llevar a cabo sus horribles planes. Adaptación del libro 'Las brujas' de Roald Dahl.

'EL FUTUR NO ÉS EL QUE ERA', DE JOAN MAYANS

CRÍTICA LLIBRES

Bernat Joan i Mari

Escritor

No crec anar desencaminat si dic que 'El futur no és el que era' passarà al futur com una de les novel·les de referència per entendre tant això que se n'ha dit «la crisi dels quaranta» com les característiques sociològiques de la generació de l'autor. Deia Lluís Aracil que, ben sovent, per entendre una determinada època històrica, resulta més útil la Literatura que no els estudis històrics. En Joan Mayans és llicenciat en Història Contemporània. Potser precisament per això ha intuït que una bona manera de deixar una marca sobre la seua generació requereix un instrument com la literatura. 'El futur no és el que era' concentra, en uns pocs personatges, el fresc d'una generació, dins una capa social determinada, una capa social que les crisis i les batzegades diverses tendeixen a aprimar cada dia més.

La novel·la ens presenta quatre personatges que aparentment no tenen cap conflicte important: en Kai, n'Helena, na Francina i en Jep. Els dos primers formen parella; els dos segons també. Els dos primers tenen dues nenes. Els dos segons un nen i una nena. Tots quatre tenen professió, tenen ingressos, tenen una vida relativament confortable. Tots quatre formen part de les capes mitjanes més o manco acomodades. Tots viuen una vida tranquil·la i, dins els paràmetres de la nostra societat, endreçada i feliç. Però els manca emoció. En Kai és avorrit, mol·le·rec, poc decidit. Navega molt per les xarxes i justament això fa que es trobi una antiga parella de joveventut, amb la qual pensa que podrà reviure quelcom de nou, que podrà recuperar l'espurna que ha anat perdent a través dels anys. N'Helena viu el marasme de la seua quotidianitat amb un malestar que no acaba d'entendre, i que acaba desviant cap al joc. Na Francina s'ha casat amb un fantasma amb encant, un professor universitari que es passa el temps perseguint becàries i anant amunt i avall per no haver de passar massa temps amb la seua dona. Tot porta, a través de Facebook, a un encontre entre els membres de l'antiga parella,

que inicien una nova relació.

De teló de fons de tota la novel·la, hi ha un element que desconeixien completament les generacions passades: l'avorriment. Durant les últimes dècades, la generació dels que ara són als quarantes s'ha inventat l'avorriment. Els personatges d'El futur no és el que era' tenen en comú el fet d'haver-se casat cadascú amb qui tocava (vull dir amb una persona del tipus amb qui tocava casar-se), malgrat que cap d'ells no n'està especialment enamorat; viuen de manera més o manco acomodada; es troben dins els límits normatius (hipernormatius) d'allò que valora positivament la nostra societat. I, malgrat tot, els manca un què, que ells mateixos no saben escatir de manera gaire clara. En Kai enyora l'espurna d'un enamorament ardit i flamejant. Na Francina enyora algú que l'estimi amb passió (com ho havia fet el seu antic noviet). En Jep ja no li acaba de trobar substància a això de perseguir becàries mentre no publica res ni estudia res ni investiga res. N'Helena troba tediosa i sense al·licients la seua feina de servidora pública. L'acomodament de cadascun d'ells els resulta odiós, molest, desagradable.

La generació que no ha viscut la Transició d'una manera conscient, per a la qual el franquisme és prehistòria, no ha comptat amb cap element èpic al voltant del qual administrar emocions vitals col·lectives. I les individuals cadascú se les marisca com pot, normalment amb més pena que glòria. En Joan Mayans ha estat capaç, a 'El futur no és el que era', de caçar a l'aire moltes de les mancances, dels desigs,

dels neguits, de les pors i de les esperances (fins i tot d'un fil de nihilisme) de la seua generació.

I, de retop, hi apareixen també algunes de les claus que afaïçonnen la nostra societat. S'hi mostra, sense cap voluntat «pedagògica» ni similar, l'impacte de l'ús de les noves tecnologies en la manera de veure el món de tothom qui té menys de mig segle de vida, la transcendència d'aquest impacte i la marca que deixa en la vida quotidiana de la majoria de les persones de la nostra societat. No es pot entendre el món actual sense l'eclosió de les noves tecnologies en les nostres vides. Així mateix, Mayans ha volgut, a través d'algunes pinzellades prou impactants, situar la novel·la enmig dels conflictes (fins i tot de caire geopolític) actuals: ho fa ben encertadament a través de la figura d'un indigent d'origen bosnià, que provocarà alguna sorpresa interessant.

«'El futur no és el que era' és una novel·la escrita amb prosa àgil i amb caràcter»

'El futur no és el que era' és una novel·la escrita amb prosa àgil, amb ploma fàcil, amb incisió i amb caràcter. Totes aquestes qualitats resulten molt estranyes en la primera novel·la de qualsevol autor, però també les trob inqüestionables en la novel·la de Joan Mayans, que ha publicat acuradament l'editorial tarragonina Cossetània. L'ull de l'antropòleg i el de l'historiador hi són clarament presents. Però, per damunt de tot, hi ha la mirada d'una persona que observa atentament, que dissectiona gairebé a colp de bisturí allò que té al seu voltant.

Portada de la novel·la.